

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212539
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613212539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: B. C., G.. XX. XX. XXXX, E. bytom vo Z. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 611,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi sumu 191,20 eur, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 21. 9. 2011 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 27. 11. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 611,62 eur, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 595,48 eur od 21. 09. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu A. A., a.s. (A., a.s.) poskytla žalovanému, na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 22. 09. 2006 úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 18,40 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky 20. 09. 2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil v lehote splatnosti úveru do 20. 09. 2011, čím sa dostal do omeškania s vrátením nesplatennej časti istiny úveru 595,48 eur a nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 16,14 eur. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru vo výške 595,48 eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej dohodnutej splátky, ako aj právo na zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov z úveru vo výške 16,14 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi A., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 28. 03. 2013 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nesplateného úveru č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu.

V doplnení žaloby zo dňa 10. 01. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že pohľadávka žalobcu čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť istiny úveru poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu, na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver v sume 663,87 eur (20.000,- Sk) splatiť formou 60-tich pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky vo výške 19,12 eur (576,- Sk) s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky bol dohodnutý k 20. 10. 2006 a poslednej mesačnej splátky

k dátumu 20. 09. 2011. Za účelom preukázania platobnej disciplíny splácania úveru žalovaným a vyčíslenia dlžnej sumy predložil žalobca históriu splácania úveru a špecifikáciu postúpenej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu. Z predloženého výpisu obrátov a špecifikácie postúpenej pohľadávky je preukázaná výška neuhradenej dlžnej sumy vo výške 595,48 eur, ktorá pozostáva z istiny nesplatennej časti úveru. Nesplatené zmluvné úroky vo výške 16,14 eur predstavujú zmluvne dojednané úroky, s ktorých zaplatením bol žalovaný ku dňu konečnej splatnosti úveru v omeškaní.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 2. 2014 č. k. 5C/12/2014-40 súd žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 9. 2014 č. k. 9Co/395/2014-62 súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, listinami, a to špecifikáciou pohľadávky, zmluvou o splátkovom úvere, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom obrátov na úverovej zmluve, zmluvou o postúpení pohľadávok, všeobecnými obchodnými podmienkami a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 22. 09. 2006 uzavreli A., a.s. a žalovaný ako dlžník zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 20.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 576,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci, v počte splátok 60. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 10. 2006 a konečná splatnosť úveru na 20. 09. 2011. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 26,95 %, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,40 % p. a. Za správu úveru bol dohodnutý poplatok vo výške 60,- Sk mesačne.

Dňa 05. 04. 2013 bola medzi A., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Podľa špecifikácie odovzdanej pohľadávky výška pohľadávky predstavovala 834,60 eur, z toho istina 595,48 eur a riadny úrok 16,14 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, súd vo veci rozhodol. Žiadna zo sporových strán nepožiadala o odročenie pojednávania. Žalujúca strana súhlasila s tým, aby súd vo veci rozhodol bez ich účasti.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka:

Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie istiny 191,20 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že pôvodný veriteľ A. A., a. s., a žalovaný uzatvorili dňa 22. 9. 2006 zmluvu, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eur (20 000,- Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 19,12 eur vždy k 20. dňu v mesiaci v

počte splátok 60. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 10. 2006 a konečná splatnosť na 20. 9. 2011. Z vykonaného dokazovania mal súd tiež preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť, a to splácať poskytnutý úver riadne a včas. Rovnako nenamietal výšku žalovanej sumy. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu mal súd preukázanú na základe oznámenia o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorého pôvodný veriteľ A. A., a. s., postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom konania, na žalobcu.

Je potrebné zdôrazniť, že od posledného rozhodnutia okresného súdu vo veci (zo dňa 10. 2. 2014) došlo k zásadnej zmene právneho stavu, keď s účinnosťou od 1. 5. 2014 je účinné ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, vrátane súdu, je povinný prihliadnuť ex offo (z úradnej povinnosti) na premlčanie, aj keď sa ho oprávnená osoba - spotrebiteľ v pozícii dlžníka výslovne nedovolá (hoci inak by bolo potrebné vznesenie námietky premlčania). Aj s poukazom na uvedenú zmenu právneho poriadku súd spolu s predvolaním na súdne pojednávanie vyzval žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu, aby ozrejmil, zaplatenie ktorých konkrétnych splátok (uvedením výšky, dátumu splatnosti a obdobia, na ktoré sa splátka vzťahuje) je predmetom konania, keďže ako vyplýva zo skutkových tvrdení v prejednávanej veci nedošlo k tzv. predčasnému zosplateniu úveru, t. j. veriteľ sa nedomáhal od žalovaného zaplatenia celého dlhu naraz pre nezaplatenie tej - ktorej splátky. Je teda zrejmé, že každá zo splátok vo výške 19,12 eur je samostatným peňažným plnením, ktoré sa stáva splatným vždy k 20. dňu v tom - ktorom kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka nadobudla splatnosť 20. 10. 2006 a posledná splátka dňa 20. 9. 2011. Oprávnenosť požiadavky vymedzenia konkrétnych splátok, ktoré sú predmetom konania, je zakotvená aj v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Preto k aplikácii citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je žiadúce, aby žalujúca strana ozrejmila, ktoré konkrétne splátky sú predmetom konania. Pre úplnosť okresný súd uvádza, že termín konečnej splatnosti úveru nemožno považovať za dátum splatnosti celého dlhu, ale za dátum splatnosti poslednej splátky. Navyše ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia má za následok, že úver sa považuje za bezúročný. Význam uvedenej náležitosti spočíva aj v tom, že časovo ohraničuje, dokedy si môže veriteľ uplatniť zmluvný úrok (do konečnej splatnosti), keďže po termíne konečnej splatnosti mu prislúchajú úroky z omeškania, nie aj zmluvné úroky.

Napriek uvedenej výzve súdu si žalujúca strana svoju povinnosť tvrdenia nesplnila. Je nepostačujúce uvedenie, aká je výška neuhradenej istiny úveru a aká je výška zmluvných úrokov. Napriek procesnej pasivite žalobcu, súd majúci na pamäti právo účastníkov na prejednanie veci súdom bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, vo veci rozhodol. Celková dlžná suma podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, činí 611,62 eur, ktorá po prepočte zodpovedá 32 mesačným splátkam (611,62 eur / výška mesačnej splátky 19,12 eur). Keďže žalobca neuviedol, na ktoré konkrétne obdobie sa žalovaná suma vzťahuje, súd uvedenú sumu priradil k splátkam, ktoré boli splatné najneskôr, keď vychádzal z predpokladu, že časť úveru bola žalovaným uhradená a uvedené platby sa započítali na splátky najskôr splatné. S poukazom na uvedené súd ustálil, že predmetom konania je zaplatenie splátok splatných od februára 2009 do septembra 2011.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaný, premlčania nedovolá. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 420,42 eur súd zamietol z dôvodu premlčania. Uvedená suma predstavuje splátky úveru splatné od februára 2009 do novembra 2010. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a žalovaný si dohodli plnenie v splátkach. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú zo splátok plynie samostatne premlčacia doba a v prípade, ak sa pre nespĺnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, plynie premlčacia doba (ohľadom zvyšku dlhu) odo dňa splatnosti

nesplnenej splátky. V konkrétnej veci začala plynúť samostatne premlčacia doba pre všetky splátky, keďže nedošlo k tzv. zosplatneniu úveru, t. j. žalobca sa nedomáhal zaplatenia celého dlhu naraz. V prejednávanej veci sú preto premlčané splátky, ktoré neboli uhradené žalovaným (a sú predmetom konania), a to splátky splatné od 20. 2. 2009 do 20. 11. 2010 (vrátane). Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinné od 1. 11. 2008), podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchýliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľov ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014, sp. zn. 11Co/503/2014). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba splátky splatnej dňa 20. 11. 2010 uplynula dňa 20. 11. 2013, z čoho logicky vyplýva, že premlčacia doba splátok splatných skôr uplynula ku skoršiemu dátumu. Žaloba bola doručená súdu dňa 27. 11. 2013, t. j. po uplynutí 3- ročnej premlčacej doby ohľadom splátok splatných za obdobie od 20. 02. 2009 do 20. 11. 2010.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J. Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho

aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. Záver okresného súdu o procesnom charaktere citovaného ustanovenia § 5b zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov (napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014 sp. zn. 11Co/503/2014).

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie je objektívnej povahy, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú N.. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne z priznanej sumy 191,20 eur od 21. 9. 2011 do zaplatenia, keďže omeškanie s peňažným plnením stále trvá.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP. Žalovaný bol v konaní úspešný v prevyšujúcej časti, preto mu vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania. Súd mu nepriznal náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnil.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.